அலகு - III

ஐம்பெருங்காப்பியங்கள்

காப்பியங்கள்:

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு எனும் நான்கு உறுதி பொருளையும் அமையப் பாடும் நூல்கள் காப்பியங்கள் எனப்படும். ஐம்பெரும் காப்பியங்களாகிய சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சீவகசிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி என்பனவாகும். இந்த ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை பற்றி சங்கம் மருவிய காலத்தில் விரிவாக கூறப்பட்டது. ஏனைய பெருங்காப்பியங்களாகிய மூன்றையும் காண்போம்.

சீவக சிந்தாமணி:

இந்நூலை மணநூல் என்றும் வழங்குவர். காப்பியத்தலைவன் சீவகன். காந்தருவதத்தை முதலாக எண்மரை மணம்புரிகின்றான். குணமாலை, இலக்கணை [illegible] நாமகளை மணம்புரிந்ததால் இது மணநூல் எனப்படுகிறது. இவ்வாறு மணம் புரிதலால் மணநூல் எனப்படும். திருத்தக்கதேவர் சமண சமயத்தைச் சார்ந்தவர். நாமகள் இலம்பகம் முதலாக 13 இலம்பகங்களையும், 3145 பாடல்களையும் கொண்டது.

காப்பியத்தலைவன் சீவகன். ஏமாங்கத நாட்டின் அரசன் சச்சந்தன், மனைவி விசயை. நாட்டை மறந்து அந்தப்புரத்தில் காலம் கழிக்கின்றான். மன்னன் நாட்டை ஆட்சிப் பொறுப்பை அமைச்சன் கட்டியங்காரனிடம் ஒப்படைக்கின்றான். அமைச்சன் சதி செய்து பகைவனாகி மன்னனைக் கொல்கிறான். அமைச்சனின் சதியை அறிந்த மன்னன் மனைவி விசயையை மயிற்பொறியில் ஏற்றி வானில் பறக்கச் செய்கிறான். விசயை சுடுகாட்டில் இறங்குகிறாள். அங்கு ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுக்கிறாள். சீவகன் என்று பெயரிடப்பட்டு கந்துக்கடன் என்பவன் சீவகனை எடுத்து வளர்க்கிறான். கந்துக்கடன் என்பவன் சீவகனை வளர்க்கிறான். கல்வி அச்சணந்தி அடிகளிடம் கல்வி பயில்கிறான். தன் ஆசானும் தந்தையுமான [illegible] சொல்ல தன் வரலாற்றை அறிகிறான். பல போர்களில் வெற்றி பெற்று காந்தருவதத்தை, குணமாலை, பதுமை, கேமசரி, கனகமாலை, விமலை, சுரமஞ்சரி, இலக்கணை ஆகிய எண்மரை மணக்கிறான். கட்டியங்காரனைப் போரில் வென்று தன் நாட்டை மீட்டு ஆளுகின்றான். தன் மனைவியர்களோடு நாட்டை ஆண்டு வருகின்றான். ஒரு நாள் சோலையில் குரங்குகள் செய்த செயலைப் பார்த்து நிலையாமை உணர்ந்து துறவு பூண்டு வீடு பேறு அடைகிறான். இது இக்காப்பியத்தின் கதைச் சுருக்கமாகும்.

அமைப்பு [illegible]

வளையாபதி:

ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் ஒன்றான இந்நூல் கிடைக்கப்பெறவில்லை. வைசியபுராணத்தில் 35 ஆம் சருக்கம் வளையாபதி கதையைத் தெரிவிக்கிறது. நூலாசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை. சமண நூல்.

கதைச் சுருக்கம்:

நவகோடி நாராயணன் என்ற வணிகன். இவன் வேறு சாதிப் பெண்ணை மணந்தான். இதனால் அவன் இனத்தோர் வெறுக்க, வெறுப்பைத் தாங்க இயலாத அவனும் அவளை விட்டுச் சென்றுவிட, அவன் மனைவிக்குப் பிறந்த மகன் வளர்ந்த பின் புகாரில் தன் தந்தையைக் கண்டு இறுதியில் தாய் தந்தையரை இணைத்து வைக்கிறான்.

வளையாபதி செய்யுளாக 72 செய்யுட்கள் கிடைத்துள்ளன. இதன் காலம் கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டு.

குண்டலகேசி:

காப்பியத் தலைவியின் பெயரால் அமைந்த நூல். சுருண்ட கூந்தல் உடையவள் என்பது பொருள். இக்காப்பியம் முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை. 19 பாடல்களே கிடைத்துள்ளன. சிறந்த தர்க்க நூல்.

கதைச் சுருக்கம்:

வணிகன் மகள் பத்திரை. இவள் காளன் என்ற கள்வனை விரும்புகிறாள். மகளின் விருப்பத்தைத் தந்தையும் அவனுக்கு அவளைத் திருமணம் செய்து வைக்கின்றான். இல்லற வாழ்க்கை ஊடலின் போது நிலையில் தன் கணவனை நீ கள்வன் தானே என்று கூறிவிட சினம் கொண்ட காளன் அவளைக் கொல்ல எண்ணி மலையுச்சிக்கு அவளை அழைத்துச் சென்று கொல்லப்போவதாகக் கூறுகின்றான். கணவனுக்கு இறுதி மரியாதை செய்ய விரும்பி அவனை வணங்கி வலம் வருவது போல கணவனை மலையுச்சியிலிருந்து தள்ளி கொன்று விடுகிறாள். தான் செய்த பாவம் நீங்க — பௌத்த சமயத்தில் சேர்ந்து அறக்கருத்துக்களை பரப்பி இறுதியில் புத்தரின் திருவடியை அடைகிறாள். கிடைத்த 19 பாடல்களும் இல்லறம் துறவறம் ஆகிய கருத்துக்களைக் கொண்டவையாக அமைந்துள்ளன.

ஐஞ்சிறு காப்பியங்கள்

(கி.பி. 1000 - 1500)

* அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்ற நாற்பொருள் உண்மைகளை விளக்குபவை காப்பியங்களாகும். இவற்றில் ஒன்றோ சிலவோ குறைந்து காணப்படுபவை ஐஞ்சிறு காப்பியம்.

* இவை அனைத்தும் சமண சமயத்தை சார்ந்து எழுதப் பெற்றவையாகவே காணப் பெறுகின்றன.

அவை

அ) சூளாமணி
ஆ) யசோதர காவியம்
இ) உதயணகுமார காவியம்
ஈ) நீலகேசி
உ) நாககுமார காவியம்

(அ) சூளாமணி :-

ஆசிரியர் குறிப்பு : தோலாமொழித் தேவர்

சிறப்பு : இந்நூல் சிறுகாப்பியங்களுள் தொகுக்கக் கூறப் பெற்றிருந்தாலும் சீவக சிந்தாமணியோடு வைத்து எண்ணத் தக்கது ஆகும்.

* ஸ்ரீபுராணம் என்ற வடமொழிச் சமண நூலில் திவிட்டன் விசயன் என்ற இரு மாந்தர்கள் பற்றிய செய்தி காணப் பெறுகின்றன.

* உடல், பொருள், ஆவி எல்லாமே நிலையற்றவை.

(ஆ) யசோதர காவியம் :-

ஆசிரியர் குறிப்பு :- வெண்ணாவலூர் உடையார் வேள்

சிறப்பு :- யசோதரகாவியமும் சமண மதத் தழுவிய ஒரு நூலாகும்.

* வடமொழியில் இருந்தும் கதைதனை தமிழுக்கு கொண்டு வந்த பெற்றி யசோதர காவியம் தமிழகத்தில் வரலாறு தொடங்கிய போதே அறிமுகமாக நிகழ்ந்தன.

புட்பதந்தன் சொன்ன வாதிசரோ மனைதர்களைந் திருமொழிச் சொற்றதில் நெறியினால் - நற்பண்புடையார் நன்னூலார் இரசன்ன நாடகம் கொடையார் வெண்ணாவலூர் உடையார் வேள்.

(இ) உதயண குமார காவியம் :-

ஆசிரியர் :- யார் என தெரியவில்லை.

சிறப்பு :- முந்நூற்று அறுபத்தேழு) பாக்கள்.

உதயண குமார காவியம் 6 காண்டங்களாக பகுக்கப்பட்டுள்ளது.

1). உஞ்சைக் காண்டம்
2). இலாவாண காண்டம்
3). மகத காண்டம்
4). வத்தவ காண்டம்
5). நரவாகன காண்டம்
6). துறவுக் காண்டம்.

ஈ) <u>நீலகேசி</u>

ஆசிரியர் : முனிவரின் பெருமையை உணர்த்த எழுந்த நீலகேசி ஆகும்.

சிறப்பு : பல சமயவாதிகளோடு வாதிட்டு சமண சமயத்தின் பெருமைகளை பாராட்டும் நிலைநாட்டுகின்றன.

* சீவகசிந்தாமணியை நன்கு பயின்றவர் நீலகேசி ஆசிரியர் என்பதை அவரது வருணனையில் அறிந்து கொள்ளலாம்.

உ) <u>நாககுமார காவியம்</u> :-

ஆசிரியர் : துறவி

* ஐஞ்சிறு காப்பியங்களுள் ஒன்றாகத் தொகுக்கப்பெறும் நாககுமார காவியம் பற்றி எந்தச் செய்திகளையும் அறிய முடியவில்லை. ஆசிரியர் பெயர் துறவி எனக் காண வழங்குகின்றன.

* மேற்குறிப்பிட்டவாறு ஐம்பெருங்காப்பியங்களும் ஐஞ்சிறு காப்பியங்களும் தமிழுக்குப் பெருமை சேர்க்கும் வண்ணம் அமைந்துள்ளன. எல்லாம் சமண சமயக் கோட்பாடுகளைக் காப்பியக் கதைகள் வழி விளக்குகின்றன.

கம்பராமாயணம்

தமிழ்க் காப்பியங்களில் தலைசிறந்த தனியிடம் பெற்றக் காப்பியம் கம்பராமாயணம். இந்நூல் பால காண்டம், அயோத்திய காண்டம், ஆரணிய காண்டம், கிட்கிந்தா காண்டம், சுந்தரக் காண்டம், யுத்த காண்டம் என்ற ஆறு காண்டங்களையும் 118 படலங்களையும் கொண்டது. இது தமிழகத்து காவிரியாற்றின் பெருமையையும், தமிழின் காவிரி மண்டலத்தை ஆண்ட சோழ சக்கரவர்த்தி கம்பன். பாத்திரங்கள் பேசும் நடை, அமைந்துள்ள பாங்கும் இக்காப்பியம் ஓர் நாடகமோ என்னை வைக்கும் வர்ணனைகளின் அழகை உலகம் பிறர் கம்பன் தமிழ்ச் செய்யுளின் அழகைக் கொட்டுகிறான்.

சான்று:

பஞ்சி ஒளிர் விஞ்சு குளிர் பல்லவம் அனுங்கச்
செஞ்செவிய கஞ்சம் நிகர் சீறடியள் ஆகி
அஞ்சொல் இள மஞ்ஞை என அன்னம் என மின்னும்
வஞ்சி என நஞ்சம் என வஞ்சமகள் வந்தாள்

இப்பாடலில் அன்ன நடைப் பயின்ற வந்த நர்ப்பணனைக் கண் மட்டுமே அமைகிறாள். அவள் அமைதியைக் கொண்ட தமிழ் அழகினைக்.

கம்பர்: பிறந்த ஊர் திருவழுந்தூர். இவரைய காலம் கி.பி. 12ஆம் நூற்றாண்டு. சடையப்ப வள்ளல் இவரை ஆதரித்தார். இவர் இயற்றிய இவ்வாறும் பாராட்டப்படுபவர் போற்றும் பண்பு உள்ளவர்.

பெரியபுராணம்:

ஆசிரியர் சேக்கிழார். ஊர் தொண்டை நாட்டுக் குன்றத்தூர். காலம் 12 ஆம் நூற்றாண்டு. இவர் அநபாய சோழனின் அமைச்சர். உத்தம சோழ பல்லவன் எனும் பட்டம் பெற்றவர். தொண்டர் சீர் பரவுவார் எனவும், சேக்கிழார் எனவும் போற்றப்பட்டார். இவர் தம் நூலை திருத்தொண்டர் புராணம் என்றார். இதற்கு நாம் மாக்கதை என்றார். மாவென்றால் பெரிய, கதை என்றால் புராணம். எனவே அவர் பயன்படுத்திய தொடராலே பெரியபுராணம் எனப்பட்டது.

இந்நூல் இரண்டு காண்டங்களாகவும் 13 சருக்கங்களையும், 4251 பாடல்களையும் கொண்டது. தனியடியார்கள் 63 பேரும், தொகையடியார்கள் 9 பேரும் இதில் இடம் பெற்றுள்ளனர். நாயன்மார்களைப் பற்றி கற்பனையாக அல்லாமல் அவர்கள் வாழ்ந்த இடங்களுக்கே சென்று வரலாற்றுக் காப்பியமாக பெரியபுராணத்தை இயற்றியுள்ளார்.

றாப்புராணம்:

இந்நூலை இயற்றியவர் உமறுப்புலவர். காலம் 1640 – 1703. அரேபிய நாட்டில் வாழ்ந்த நபிகள் நாயகத்தின் வாழ்க்கை வரலாற்றை இந்நூலில் எடுத்துரைக்கின்றார். இந்நூல் விலாதத்துக் காண்டம், நுபுவத்துக் காண்டம், ஹிஜ்றத்துக் காண்டம் என மூன்று காண்டங்களையும் 92 படலங்களையும், 5027 பாடல்களையும் கொண்டது. இதில் நபிகளின் வாழ்வு பற்றி இடம்பெறுகிறது. மேலும் நபிகள் மக்காவை விட்டு வெளியே சென்ற செய்தியும் இதில் விளக்கப்படுகிறது.

தேம்பாவணி:

இந்நூலை இயற்றியவர் வீரமாமுனிவர். இயற்பெயர் கான்ஸ்டான்டின் ஜோசப் பெஸ்கி. இக்காப்பியம் 3615 பாடல்களைக் கொண்டது. கம்பராமாயணம், சீவக சிந்தாமணி போன்ற தமிழ் மரபைப் பின்பற்றி இக்காப்பியத்தை அமைத்துள்ளார். இக்காப்பியம் இயேசுவின் வளர்ப்புத் தந்தை சூசையப்பரின் வரலாற்றைக் கூறுகின்றது.

தேம்பாவணி மூன்று காண்டங்களையும், 36 படலங்களையும் அவையுள் பிற மொழிப் பெயர்களைத் தமிழ்ப்படுத்தியுள்ளார். தேம்பாவணி திருமணத்தை கட்டும் நாள் எனும் சூசையப்பா, மரியம்மையின் இல்லறத்தின் நல்லறம் இங்குப் பேசப்படுகிறது. கி.பி. 1726 இல் எழுதிய தேம்பாவணி காப்பியத்தை 3 ஆண்டுகளில் பாடி இதற்கு உரையும் எழுதியுள்ளார்.

பக்தி இலக்கியம்

பன்னிரு திருமுறைகள்

சைவ சமயக் குரவர்களால் இறைநெறிக் கோட்பாட்டையும் அதன் வழித் தமிழகத்தில் அவர்கள் சைவ சமயத்தை வளர்த்ததையும் பன்னிரு திருமுறைகள் வழி அறியலாம். பெரும்பாலனவை பக்திச் சுவை சொட்டச் சொட்டப் பாடியோரை நெக்கு நெக்கு உருக வைப்பவை ஆகும். ஒருவர் பாடியவை பல திருமுறைகளாகவும் பலர் பாடியவை ஒரு திருமுறையாகவும் ஒருவர் பாடியது ஒரு திருமுறையாகவும் என மூன்று நிலைகளில் பன்னிரு திருமுறைகள் பகுக்கப் பெற்றிருப்பதை அறியலாம்.

1. முதல் மூன்று திருமுறைகள் :-

திருமுறை என்றால் இறைத்தன்மை, அழகு, அருட்செல்வம் வன்மைக்குரிய பாடல் என அறிஞர்கள் குறிப்பர். ஒன்று முதல் ஏழு வரையுள்ள திருமுறைகளைத் தேவாரம் எனக் குறிப்பிடுவார்கள். ஒன்று முதல் மூன்று வரையிலான திருமுறைகளைப் பாடியவர் திருஞான சம்பந்தர் ஆவார்.

கி.பி ஏழாம் நூற்றாண்டின் சோழ நாட்டில் தொல்பதிகளில் ஒன்றான சீர்காழி என்னும் திருத்தலத்தில் அந்தணர் குலத்தில் அவதரித்தார். பெற்றோர் சிவபாத இருதயர், பகவதி அம்மையார். மூன்று வயதில் திருத்தோணியப்பர் அருளில் உமையம்மையிடம் ஞானப்பால் உண்டு ஞானபோகம் பெருமை பெற்றவர்.

அவர்கள்தம் அவ் திருமுறைக் கீத என்றே
அறியலானார். இவர் பாடிய பாடல் இசை வடிவில்
அனைத்தையும் என்ற அறியப்பட்டவர்கள். அதில்
திருமுறையில் நான்கு ஆயிரத்து (4158) பாடல்கள்
மட்டுமே கிடைத்துள்ளது.

எ.கா: தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவெண் மதிசூடிக்
காடுடைய சுடலைப் பொடிபூசி என் உள்ளம் கவர் கள்வன்
ஏடுடைய மலரான் முனைநாள் பணிந்தேத்த அருள்செய்த
பீடுடைய பிரமாபுரம் மேவிய பெம்மான் இவனன்றே.

இவர் திருத்தலங்கள் தோறும் சென்று
இறைவன் புகழ்பாடி பல அற்புதங்களை
மக்களின் துயர் துடைப்பார். அந்த வகையில் பாதிக்கப்பட்ட
கூட்டங்கள் சூழ்ந்து நிறைந்தனர். முதலையுண்ட பாலகனை மீட்டதும்,
புனிதமாக்கும். திருமறையாகிய மக்களின் நன்மைக்கு உதவினார்
இவர் பாடல்கள் போற்றப்படுகின்றன. மேலும் இவருடைய பாடல்கள்
மக்களின் மனதில் இன்றும் நிலைத்து
பாடப்படுகின்றனவாம்.

2. நான்கு முதல் ஆறாம் திருமுறை:-

நான்கு, ஐந்து, ஆறு திருமுறைகளை
பாடிய திருநாவுக்கரசர் என்னும் மருள்நீக்கியார்
ஆவார். நாற்றாண்டின் திருமுனைப்பாடி என்னும்
நாட்டில் திருவாமூரில் வேளாளர் குலத்தில் பிறந்தார்.
பெற்றோர் புகழனார் - மாதினியார். திலகவதியார்
தமக்கை.

சமணத்தையும் சமயத்தை என்னும்
சமண சமயத்தைச் சார்ந்தார். தருமசேனர்
என்னும் பெயரையும் பெற்றார். நாவுக்கரசர்
என்னும் பெயரையும் பெற்றார். திருஞான சம்பந்தர்
அப்பர் என அழைத்தார். சைவசமயத்தை மீண்டும் வளர்த்
தெடுத்தார். இவர் பாடிய பதிகங்கள் (4900)
அதில். (312) பதிகங்களும், (3066) பாடல்களும் கிடைத்துள்ளன.

ஏழாம் திருமுறை:-

ஏழாம் திருமுறையை அருளிச் செய்தவர் சுந்தரர் எனப்படும் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்.

தொண்டு:

முதல் பாடலில் கைலையத்தில் அவரை சுந்தரர் என்ற பெயர் உள்ள சிவபெருமானுக்கு தொண்டு செய்தார்.

பிறந்த ஊர்:

திருநாவலூர்

பெற்றோர்:

சடைய நாயனார், இசை ஞானியார்

குலம்:

அந்தணர் குலத்தில் பிறந்தார்.

மனைவியர்:

சிவன் அருளால் திருவாரூரில் பிறந்த பரவை நாச்சியார், திருவொற்றியூரில் பிறந்த சங்கிலி நாச்சியார் மணந்தார்.

நூற்றாண்டு: எட்டாம் நூற்றாண்டு

பாடியது:

இவர் பாடியதில் தற்போது நூறு (100) பதிகமும் ஆயிரத்து இருபத்தாறு (1026) பாக்களும் கிடைத்துள்ளது.

எட்டாம் திருமுறை:-

எட்டாம் திருமுறையை பாடியவர் மாணிக்கவாசகர்

இயற்றியது:

* திருவாசகம்
* திருக்கோவையார்

புகழ்:

"திருவாசகத்துக்கு உருகார் ஒரு வாசகத்துக்கும் உருகார்" என்று இராமலிங்க சுவாமி கூறுகிறார்.

பாக்கள்:-

திருவாசகத்தில் அறநூற்று ஐம்பது (650) பாக்களும் திருக் கோவையாரில் நானூறு (400) பாக்களும் இவர் பாடியது.

யாப்பு வகைகள்:-

* வெண்பா * கலிவெண்பா கலிநிலைத் துறை
* கட்டளைக் கலித்துறை * தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா
* தாழிசை * ஆசிரியப்பா

பிறந்த ஊர்: திருவாதவூர்

அமைச்சர் பதவி:

எல்லாவற்றிற்கும் இறைவனே முதற் பொருள். நான்முகனுக்கும் திருமாலுக்கும் காட்சி தராத சிவபெருமான் அன்பருக்கு எளிவந்தமையும் அறிவிப்பார், என மாணிக்க வாசகர் குறிப்பிடுகிறார்.

5. ஒன்பதாம் திருமுறை:-

ஒன்பதாம் திருமுறை என்பது ஒன்பது சான்றோர்களின் பாடல் தொகுப்பாகும்.

1. திருமாளிகைத் தேவர்
2. சேந்தனார்
3. கருவூர்த் தேவர்
4. பூந்துருத்தி நம்பி காடநம்பி
5. கண்டராதித்தர்
6. வேணாட்டடிகள்
7. திருவாலிய முதனார்
8. புருடோத்தம நம்பி
9. சேதிராயர்

ஒன்பதாம் திருமுறை திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு என இரு பிரிவாகப் பாகுபடுகின்றன. ஒன்பது சான்றோரும் பாடியவை திருவிசைப்பா எனப்படும். சேந்தனார் மட்டும் பாடிய இன்னொரு பதிகம் திருப்பல்லாண்டு. திருவிசைப்பாவில் இருபத்தொன்பது (29) பதிகங்கள் உள்ளன.

6. <u>பத்தாம் திருமுறை</u>:-

கி.பி ஆறாம் நூற்றாண்டு வாக்கில் வாழ்ந்த திருமூல நாயனார் எனப்படும் திருமூலர் இயற்றிய திருமந்திரம் பத்தாம் திருமுறை எனப் போற்றப் பெறுகின்றது.

இன்னொருவன் உடம்பிற்குள் புகுந்து நாளாக மூவாயிரம் ஆண்டுகள் உறங்கிக் கொண்டு இருந்தார். ஆண்டுக்கொரு முறை விழித்து மூவாயிரம் பாக்களையும் பாடினார். தற்போது மூவாயிரத்து எழுபத்தொன்று (3071) பாக்கள் உள்ளன.

7. <u>பதினொராம் திருமுறை</u>:-

பதினொரு சைவ அடியார்களால் இயற்றப் பெற்றுத் தொகுக்கப் பெற்றவையே பதினொராம் திருமுறை. மற்றைய திருமுறைகளுக்கு இல்லாத பெருமை, இந்நூலுக்கு திருமுகப் பாசுரம் அருளியவர் மதுரையில் அவர் பாலக்கும் சோம சுந்தரக் கடவுள். திருமுறைகளைத் தொகுத்தவர் <u>நம்பியாண்டார் நம்பி</u>. பதினொராம் திருமுறையில் முப்பத்து ஒன்பது (39) நூல்கள் தொகுக்கப் பெற்றுள்ளது. நக்கீரர் இயற்றிய திருமுருகாற்றுப்படையும் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளது.

1. காரைக்கால் அம்மையார்
2. ஐயடிகள் காடவர்கோன்
3. சேரமான் பெருமாள் நாயனார்
4. நக்கீர தேவ நாயனார்
5. கல்லாட தேவ நாயனார்
6. கபில தேவ நாயனார்
7. பரண தேவ நாயனார்
8. இளம் பெருமான் அடிகள்
9. அதிரா அடிகள்
10. பட்டினத்தடிகள்
11. நம்பியாண்டார் நம்பி

பன்னிரண்டாம் திருமுறை :-

பன்னிரண்டாம் திருமுறை என்பது பெரிய புராணம் ஆகும்.

ஆசிரியர் : சேக்கிழார்

இயற்பெயர் : அருண்மொழித்தேவர்

நூற்றாண்டு : பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு

நூல் குறிப்பு : அறுபத்து மூன்று (63) நாயன்மார்களின் வாழ்க்கையைச் சித்தரிக்கும் காப்பியமாகக் கருதுவர். பிறமொழிக் கதையைக் கடன் பெறாத பெருமை பெரிய புராணத்திற்கு உண்டு.

கதைச் சுருக்கம் :

சேக்கிழார் வாழ்ந்த காலத்தில் சமண சமயம் செல்வாக்கில் ஓங்கி இருந்த போதிலும் திருத்தக்க தேவர் எழுதிய சீவக சிந்தாமணி மக்களிடையே பெரும் செல்வாக்கைப் பெற்றது. இரண்டாம் குலோத்துங்கன் ஆட்சி செய்த போது அமைச்சராக இருந்த சேக்கிழார் பல்வேறு இடங்களுக்கு சென்று நாயன்மார்கள் பற்றிய வாய்மொழியாக அறிந்த செய்திகளை திரட்டி பெரிய புராணம் எனப்படும் வரலாற்றுக் காப்பியமாக எழுதி உள்ளார்...

வைணவ இலக்கியங்கள்

சைவப் பெரியோர்களின் பாடல்கள் பன்னிரு திருமுறைகள் என அழைக்கப்படுவது போன்று வைணவப் பெரியோர்களின் பாடல்கள் நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தம் எனப் போற்றப்படுகிறது. திருமாலைத் தெய்வமாகப் போற்றிப் பாடுகிறது வைணவம். வைணவ பாசுரங்களைப் பாடிய ஆழ்வார்கள் 12 பேர். ஆழ் என்று ஆழ்வார்கள் [illegible] பெருமைகள். ஆழ்வார் பாடல்களில் காணலாகும் உணர்ச்சிப் பெருக்கை ஏனைய பாடல்களில் காண்பது அரிதாகும். இதனை இயற்றியவர் நாதமுனிகள். இதன் காலம் கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டு. நாலாயிரம் பாடல்களின் தொகுப்பு நாலாயிரத் திவ்விய பிரபந்தம் ஆயிற்று. மொத்தம் 24 நூல்கள் பாடியோர் 12 பேர்.

1. பொய்கையாழ்வார்

பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் ஆகிய மூவரும் காலத்தால் முற்பட்டவர்கள் எனக் கருதி முதல் ஆழ்வார்கள் எனப் போற்றுவர். கி.பி. 6 ஆம் நூற்றாண்டு. காஞ்சிபுரத்தில் பிறந்தவர். இவர் பாடியது முதல் திருவந்தாதி. இவர் 100 பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். அவற்றுள் ஒன்று,

வையம் தகளியா வார்கடலே நெய்யாக
வெய்ய கதிரோன் விளக்காக - செய்ய
சுடராழியான் அடிக்கே சூட்டினேன் சொன்மாலை
இடராழி நீங்குகவே' என்று திருமாலைச் சுடராழியானைப்
பாடுகின்றார்.

2. பூதத்தாழ்வார்

திருமாலின் பூதம் எனப் பல இடங்களில் பாடியுள்ளமையால் இப் பெயர் பெற்றார். மாமல்லபுரத்தில் பிறந்தவர். இவர் இயற்கை அழகைப் பக்தியோடு இணைத்துப் பாடுகிறார். இவர் பாடியது இரண்டாம் திருவந்தாதி. இதில் 100 பாடல்கள் உள்ள

3. பேயாழ்வார்

பிறந்தது மயிலாப்பூர். திருமால் மேல் மயக்கம் கொண்டு ஆழ்வார் பித்தனைப் போல் பேய் போல் ஆடிப் பாடித் திரிந்ததால் இப் பெயர் பெற்றார். இவர் பாடியது மூன்றாம் திருவந்தாதி. 100 பாடல்களைக் கொண்டது.

4) திருமழிசையாழ்வார்:

பிறந்த ஊர் தொண்டை நாட்டு திருமழிசை. பக்திசாரர் என்ற பெயரும் உண்டு. இவரது காலம் கி. பி. 6 ஆம் நூற்றாண்டு. இவரது பாடல்களில் திருமாலின் திருவிளையாடல்களும், அவதாரங்களும் இடம் பெறுகின்றன.

5. நம்மாழ்வார்:

பாண்டிய நாட்டின் திருக்குருகூர் என்ற ஊரில் பிறந்தவர். வேளாளர் மரபில் தோன்றியவர். தந்தை காரியார். தாய் உடைய நங்கை. 16 ஆண்டுகள் புளியமரத்தடியில் இருந்ததாகக் குருபரம்பரைக் கதை கூறும். பிறந்தவுடன் பேசாத ஊமையாக இருந்தவர். இவருக்குப் பல பெயர்கள் உண்டு. சடகோபர், நம்மாழ்வார், மாறன், [illegible], பராங்குசன் எனப் பல பெயர்களில் அழைக்கப்பட்டார். இவர் திருவாசிரியம், திருவாய்மொழி, திருவிருத்தம், பெரிய திருவந்தாதி என 4 நூல்களை இயற்றியுள்ளார். இவரது காலம் கி. பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டு.

மதுரகவியாழ்வார்:

திருக்கோவலூர் எனும் ஊரில் அந்தணர் குலத்தில் பிறந்தவர். வடநாட்டுத் தலங்களைக் காணச் சென்றபோது அயோத்தியில் ஒரு சோதி தெரிய அதைப் பின்பற்றி வந்து நம்மாழ்வாரின் திருக்குருகூர் அடைந்தார். அங்கு யோக நிலையில் இருந்த நம்மாழ்வார்க்கு அடிமையாகி அருளுடைய தெய்வமாகக் கண்டு பாடினார். திருமாலைப் பாடாது நம்மாழ்வாரை மட்டுமே பாடியவரே ஆழ்வார் இவரே. இவர் பாடியது கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு எனப்படும். மொத்தம் 10 பாடல்களே உள்ளன.

குலசேகராழ்வார்:

திருவஞ்சைக்களம் எனும் ஊரில் சேர அரச மரபில் தோன்றியவர். இவருடைய இயற்பெயர் குலசேகரர். பெருமாளிடம் கொண்ட அன்பினால் குலசேகரப் பெருமாள் என்று அழைக்கப்பட்டார். காலம் கி. பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டு. இவர் 105 பாடல்களைக் கொண்ட பெருமாள் திருமொழியை எழுதியுள்ளார்

8. <u>பெரியாழ்வார்</u>

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் பிறந்தார். இவருக்கு விஷ்ணுசித்தர், பட்டர் பிரான் எனும் பெயர்களும் உண்டு. இவர் காலம் கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டு. இவர் திருப்பல்லாண்டு, பெரியாழ்வார் திருமொழி ஆகிய இரு நூல்களை எழுதியுள்ளார். கண்ணனை குழந்தையாக்கி இவர் பாடிய பாடல்கள் பின்னர் பிள்ளைத் தமிழுக்கு அடிப்படையாக தொடர்ந்து என்பர். கண்ணனைத் தாலாட்டும் பாடல் இதோ,

மாணிக்கம் கட்டி வயிரம் இடைகட்டி
ஆணிப் பொன்னால் செய்த வண்ணச் சிறுதொட்டில்
பேணி உனக்குப் பிரமன் விடுதந்தான்
மாணிக் குறளனே! தாலேலோ!
வையம் அளந்தானே! தாலேலோ!

9. <u>ஆண்டாள்</u>

திருமாலுக்கு ஆட்பட நினைத்தமையாலும் திருமாலை ஆட்கொள்ளப்பட்டமையாலும் ஆண்டாள் என அழைக்கப்பட்டார். காலம் கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டு. துளசிப் பாத்தியில் பெரியாழ்வாரால் கண்டெடுக்கப்பட்டவர். இயற்பெயர் கோதை. பின்னர் கோதை நாச்சியார் எனவும் சூடிக் கொடுத்த சுடர்க்கொடி எனவும் அழைக்கப்பட்டார். திருமாலைக் கணவனாக அடைய விரும்பியதால் இவர் பாடிய பாடல்கள் திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி.

10. <u>தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார்</u>

இவர் பிறந்த ஊர் சோழ நாட்டின் திருமண்டங்குடி. அந்தணர் குலம். இயற்பெயர் விப்ர நாராயணன். காலம் 9ஆம் நூற்றாண்டு. திருவரங்கத்தில் வாழ்ந்து வந்த தேவ தேவி எனும் தாசிக்கு அடிமையாகி இறைவன் அருளால் மனம் மாறி தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் ஆனார்.

11. <u>திருப்பாணாழ்வார்</u>

சோழ நாட்டின் உறையூரில் பிறந்தார். பாணர் குலத்தில் பிறந்ததால் பாணாழ்வார் எனப்பட்டார். இசையில் வல்லவர். திருவரங்கம் செல்லாமல் காவிரிக் கரையில் நின்று அரங்கனைப் பாடினார். இதை உணர்ந்த இவர் பிறந்த குலம் நீக்க, அரங்கன் சாரங்க முனிவர் கனவில் தோன்றி தலையில் இருத்திக் கொண்டு காட்சியளிக்க இதுவே காரணம் திருப்பாணரை இனிது பணிந்திடுக; என்றே அவரை உன் தோளில் சுமந்து ஆலயத்திற்கு அழைத்து வருக எனக் கனவில் கூறி மறைந்தார். சாரங்க முனிவரும் அரங்கனின் ஆணையை நிறைவேற்றினார்.

12. <u>திருமங்கையாழ்வார்</u>:

சோழ நாட்டின் திருமங்கையில் திருவாலி திருநகரின் அருகில் உள்ள திருக்குறையலூரில் பிறந்தார். கள்ளர் மரபு. சோழ மன்னனின் படைத்தலைவராக இருந்து பின்னர் திருமங்கை நாட்டிற்கு அரசனானார். இவர் மனைவி குமுதவல்லியார் திருமாலிடம் மிகுந்த பக்தி கொண்டவர்.

சிற்றிலக்கியங்கள்

சிற்றிலக்கியங்கள் :-

அளவால் சிறியதும், கடவுளரின் அருள்பற்றியோ அரசரின் வெற்றிகளைக் கொண்டு செய்யப்பெறுவோ, மன்னரையோ, வள்ளல்களையோ, மக்கள் தலைவர்களையோ பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு சிறிய அளவில் பாடப்படுவை சிற்றிலக்கியங்கள் எனவும் அழைப்பர். நாயக்க மன்னர்களின் காலத்தைச் சிற்றிலக்கியங்களின் காலம் என்பர். மேலும் சிற்றிலக்கியங்களில் அந்தாதி, தூது, உலா, கோவை, கலம்பகம், பரணி, பிள்ளைத்தமிழ், பள்ளு, குறவஞ்சி போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கன.

அந்தாதி :-

சொல் அமைப்பாலும், பொருள் தொடர்பாலும் தொடர்ந்து வருவன அந்தாதிப் பாடல்கள். சிற்றிலக்கியங்களின் முதலாம் வைத்துப் போற்றப்படுவது. காரைக்காலம்மையால் தொடங்கியது அந்தாதி இலக்கியம். அந்தத்தை ஆதியாக வைத்துப் பாடுவது அந்தாதி எனப்படும். "வெண்பா கலித்துறை செய்யுள் பொருளில் பண்பாய் உரைப்பது அந்தாதித் தொகையே"

தோற்றம் வளர்ச்சி :-

கி.பி 6 ஆம் நூற்றாண்டில் காரைக்கால் அம்மையாரால் பாடப்பட்ட அற்புதத் திருவந்தாதியே முதல் அந்தாதி இலக்கியமாகக் கருதப்படுகிறது

கோவை:-

அகப்பொருளின் இலக்கணங்களைக் கொண்டு, தலைவன் தலைவி பால் ஒழுக்கமான் பொருந்தி, களவு, கற்பு ஆகிய நிலைகளைக் கூறிய கிளவிகளைமுறைப்படுத்திக் கட்டளைக் கலித்துறையில் 400 பாடல் களைமுறைப்படுத்தி இயற்றப்படுவது 'கோவை' ஆகும்.

கோவை வகை:-

(i) அகப் பொருட் கோவை (ii) புறப்பொருள் கோவை

தோற்றம் வளர்ச்சி:-

மாணிக்கவாசகர் பாடிய திருச்சிற்றம்பலக் கோவையே முதல் கோவை நூலாகும். இறையனார் 'பாண்டிக் கோவையும்' முதல் கோவை நூலாக எண்ணப்படுகிறது.

கலம்பகம்:-

பலவகைப் பூக்களால் தொடுக்கப்படும் மாலை போன்று பல்வகைப் பாக்களால் அமைக்கப்படும் நூல் மாலையே கலம்பகம் எனப்படும்.

தோற்றம் வளர்ச்சி:-

கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய நந்திக் கலம்பகமே காலத்தால் முந்தியது என்பர். இது தெள்ளாறெறிந்த நந்திவர்மன் மீது பாடப்பட்ட சிறப்புடையது சிறப்பாகப் பாடப்பட்டது.

பரணி:-

பரணி என்ற நூல் அரசனின் வெற்றிச் சிறப்பைப் பாடும் நூலாக அமைந்திருக்கும்.

தோற்றம் வளர்ச்சி:-

11-ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய கவிச்சக்கர-வர்த்தி செயங்கொண்டார் பாடிய கலிங்கத்துப்பரணி தான் இலக்கியத்தில் பழமையானதாகக் கருதப்படுகிறது.

பிள்ளைத்தமிழ்:-

இறைவன் மற்றும் தெய்வங்களையோ, வள்ளல்களையோ, அரசர்களையோ, தலைவர்களையோ, குழந்தை-யாகப் பாவித்துப் பாடுவது பிள்ளைத்தமிழ் இலக்கியமாகும்.

வகை:-

(i) ஆண்பாற்பிள்ளைத்தமிழ் (ii) பெண்பாற்பிள்ளைத் தமிழ்.

தோற்றம்:-

ஒட்டக்கூத்தரால் இயற்றப்பட்ட இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழன் பிள்ளைத்தமிழே, தமிழில் தோன்றிய முதல் பிள்ளைத் தமிழ் நூலாகும். இதன் காலம் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டு.

பள்ளு:-

பள்ளர்களையும், உழவர்களையும் [illegible] [illegible] [illegible] உழவுத்தொழில் புரியும் பள்ளர்களின் வாழ்க்கையையும், [illegible] பெண்மையையும் சுவைபடக் கூறுவன பள்ளு இலக்கியம்.

தோற்றம்:-

முக்கூடல் [illegible] [illegible] பாடப்பட்டது முக்கூடற் பள்ளு.

குறவஞ்சி:-

குறவஞ்சி என்றும் நூல் குறி சொல்லுகின்ற மகளிரின் வாழ்க்கையை மையமாகக் கொண்டது. குறி சொல்கின்ற குறத்தியைத் தலைவியாகக் கொண்டமையால் குறவஞ்சி எனப்பெயர் பெற்றது.

தோற்றம்:-

கி.பி 18-ஆம் நூற்றாண்டில் திரிகூடராசப்பக் கவிராயரால் இயற்றப்பட்ட திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சியே முதல் குறவஞ்சி.

தூது:- ஒருவர் தம் உள்ளக் கருத்தை இன்னொருவருக்குத் தெரிவிக்கப் பயன்படுத்தும் கருவி தூது எனப்படும். தூதாகச் செல்லும் கருவி உயர்திணையாகவும் இருக்கலாம். அஃறிணையாகவும் இருக்கலாம்.

தோற்றம் வளர்ச்சி:-
கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாச்சாரியார் இயற்றிய நெஞ்சு விடு தூது என்னும் நூலே முதல் தூது நூலாகும். இந்நூல் கி.பி. 14-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது.

தூதுப் பொருட்கள்:-
அன்னம், மயில், கிள்ளை, மேகம், பூவை, பாங்கி, குயில், நெஞ்சம், தென்றல், வண்டு, கிளி, நாவல், கொக்கை போன்றவை.

உலா:-
காப்பியங்களில் சிறுகூறாக அமைந்த உலா பின்னாளில் தனியாக இலக்கிய வகையாக வளர்ந்தது. காப்பியங்களில் சிறுகூறாக அமைந்த உலா இன்று உலா வகையின் தலைவனைக் கண்டு ஏழு பருவப் பெண்களும் மயங்குவதை கூறிப் பாடுவது உலா இலக்கியம். கலிவெண்பாவால் ஆனது.

தோற்றம் வளர்ச்சி:-
சேரமான் பெருமாள் நாயனார் கி.பி. 8-ஆம் நூற்றாண்டில் பாடிய திருக்கயிலாய ஞானஉலாவே முதல் உலா நூலாகும். பவனி, பெயருலா என்ற பெயர்களும் இதற்கு உண்டு.

தனிப்பாடல்கள்

* தனிப்பாடல் திரட்டு 1291 பாடல்களைக் கொண்டது.
* தொகுத்தவர் பெயர் அரிய தம்பி.
* இராமநாதபுரத்தில் சிவஞான தேவர் என்பவர் ஆய்ந்து வந்தார். அவனுடைய மகனாகிய சேதுபதியால் போற்றப்பட்டு வந்தவர் வெள்ளைச்சாமி தேவர் எனும் புலவர்.
* வன்னி நாட்டில் தில்லையம்பூர் எனும் ஊரில் வாழ்ந்த சந்திரசேகரன் எனும் கவிராஜ பண்டிதரால் ~~[illegible]~~ தொகுக்கப்பட்டது. இதனை மணலியில் வாழ்ந்த ஒளியப்பன் எனும் அறிஞர் அச்சாக்கினார்.
* பாடல்களைத் திரட்டிக் கொடுத்தவர் திருக்காட்டுப் பள்ளி இராமசாமி தெளியார்.
* இந்நூலுக்குச் சிறப்புப் பாயிரம் ஒன்றும் நான்கு சாத்துக்கவிகளும், இரண்டு செய்திப் பாடல்களும் உள்ளன.
* தனிப்பாடல்களில் காளமேகப் புலவர், ஔவையார் போன்றோரின் பாடல்களே மிகுதியாய் காணப்படுகிறது.
* கா. சு. பிள்ளையின் உரைக்குறிப்பின் படி 187 பாடல்களை காளமேகப் புலவர் பாடியுள்ளார்.

— x —

அலகு V

மரபுக் கவிதைகள்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் செய்யுள், பா, கவிதை எனப் பல பெ
யர்களில் அழைக்கப்படுகிறது. கவிதை வகைகளில் தொன்மை
அறியப்படுவது மரபுக் கவிதையாகும். தமிழில் உள்ள யாப்பிலக்கண
நூல்கள் மரபுக் கவிதை இயற்றும் முறையை எடுத்துரைக்கிறது.
யாப்பு விதிகளின்படி அமைப்பை சந்தம், ஓசையும் கொ
மரபுக் கவிதைகள் தொடக்கத்தில் இசையோடு பாடப்பட்டுக் கொ
பிற்காலத்தில் இவை படிக்கப்படுவனவாக மட்டுமே அமைந்து வி

உயிர், மெய், ஒற்று எனும் எழுத்துக்களால் அசையும்
அசையால் சீரும், சீரால் அடியும், அடியால் பாடலும் முறையே
அமைகின்றன. சங்க காலம் முதல் இருபதாம் நூற்றாண்டு
தமிழிலக்கிய நெடும் பரப்பில் செல்வாக்கு செலுத்தி வந்த வடிவ
மரபுக் கவிதைக்கே உரியது. இலக்கணத்திற்கு கட்டுப்பட்ட யாப்பு
எழுதப்படுவது மரபுக்கவிதை எனப்பட்டது.

இலக்கண முறையுடன் இன்கவிகள் இயற்றிய புகழ் வாய்ந்த
கவிஞர்கள் பலர். பழம்பெரும் புலவராம் மகாகவி பாரதியார்
மரபுக் கவிதையை பல கவிஞர் யாத்தனர். பாரதி, பாரதிதாசன்,
கவிமணி தேசிய விநாயகம் பிள்ளை, சுத்தானந்த பாரதி, புலவர்
நாமக்கல் கவிஞர் வெ. இராமலிங்கம் பிள்ளை, சு.து.சு. யோகியார்
அ. சீனிவாச ராகவன் மற்றும் பலர்.

புதுக் கவிதை

கற்பனைகள் ஆசையோடு இறக்கும் போது சிறையான கவிதை
பிரசவமாகிறது. எண்ணங்கள் தடையின்றி இயல்பாய் இறகை
என்ற ஆரம்பமின்றி பறவைகள் போல் தேடும் போது அபூர்வமான
வித்துக்கள் சிதறுகின்றன. புதுக்கவிதை பற்றி மு. மேத்தா கூறுவதாவது,

இலக்கணச் செங்கோல்
யாப்புச் சிம்மாசனம்
எதுகைப் பல்லக்கு
மோனைத் தேர்கள்
தனிமொழிச் சேனை
பண்டிதப் பவனி
இவை எதுவுமில்லாத
கருத்துக்கள் தம்மைத்
தாமே ஆளக்
கற்றுக் கொண்ட
புதிய மக்களாட்சி
முறையே
புதுக் கவிதை

யாப்பின் கூறுகள் உடைப்பட்ட போது இப்புது மொழி உருவானது. இதுவே புதுக்கவிதையாகும். எழுத்துக்களும், மணிக்கொடிக்களும், வானம்பாடிக்களும் என்ற இதழ்களில் பின்பு புதுக்கவிதைகளை வளர்த்து வந்தனர். எழுத்து, மணிக்கொடி, வானம்பாடி போன்ற இதழ்களில் புதுக்கவிதைகளை எழுதி வெளியிட்டனர்.

பாரதியார், ந. பிச்சமூர்த்தி, புதுமைப்பித்தன், வல்லிக் கண்ணன், சி.சு. செல்லப்பா, கு.ப. ராஜகோபாலன், சிற்பி, மீ.ரா. மேத்தா, வைரமுத்து, தமிழன்பன், அப்துல் ரகுமான், போன்றோர்கள் புதுக்கவிதைகளை எழுதினர்

உரைநடை

* தமிழில் உரைநடை தோன்றிய காலத்தை இதுதான் என்று உறுதியாகக் கூற இயலாது.
* உரைக்கப்படுவது உரை என்பர். பாடலின் தன்மையை உரைப்பது உரை என்பர்.
* தொல்காப்பியமும் உரைநடை பற்றிய செய்தியைத் தருகிறது. 'தொன்மை தானே
  உரையொடு புணர்ந்த பழமை மேற்றே'
  என்கிறது.
* பழங்காலத்தில் இராமசரித்திரம், பாண்டவ சரிதம், பெருந்தேவனார் பாரதம், தகடூர் யாத்திரை போன்ற நூல்கள் உரைநடையில் இருந்ததென்கின்றனர் உரையாசிரியர்கள்.
* சிலப்பதிகாரத்திலும் உரைபெறு கட்டுரை, உரைப்பாட்டு மடை, உரையிடையிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுள் எனப் பலவாறு பாராட்டியுள்ளனர்.
* நக்கீரனாரின் களவியல் உரையும் இங்கு நினைவுக் கொள்ளத்தக்கது.
* தமிழ் உரைநடையின் தந்தை எனப்போற்றப்படுபவர் திரு.வி.க.
* 20ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ் உரைநடைக்குப் புதிய இலக்கிய வகையில் மாற்றம் செய்தவர்கள் பலர். அவர்களுள்

பாரதியார், மறைமலையடிகள், பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர், [illegible] பெரியார், டி.கே.சி, ப. ஜீவானந்தம், வ.உ.சி, அறிஞர் அண்ணா, எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை, மு.வ, தேவநேயப் பாவாணர், தெ.பொ.மீ, வ.சுப. மாணிக்கம், ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார், மயிலை சீனி வேங்கடசாமி போன்றோரைக் குறிப்பிடலாம்.

சிறுகதை

* கதை சொல்லுதலும் கேட்பதும் காலம் காலமாக நடந்து வருவன. இது 19ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றியது.

* சிறுகதை என்பது கதைமாந்தர் ஒருவரின் பண்பு, அவரது ஏதேனும் ஓர் உணர்ச்சிச் சிறப்பு, ஒரு நிகழ்ச்சி, ஒரு நெருக்கடி, சிக்கல் என்பவற்றுள் ஒன்றினை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டு அமையும் கதைவகை எனலாம்.

* சிறுகதையில் இடம் பெறும் கருப்பொருளின் அடிப்படை, கதைமாந்தர் வளர்ச்சி, பண்பு வெளிப்பாடு ஆகிய அனைத்தையும் உள்ளடக்கியது சிறுகதை அமைப்பு ஆகும்.

* கதைக் கரு, கதைப் பின்னல், கதைமாந்தர் படைப்பு, நோக்கு நிலை, [illegible], பின்னணி, நடை போன்றவை சிறுகதை உறுப்புகளாகும்.

* சிறுகதை உத்திகளாக நனவோடை உத்தி, பின்னோக்கு உத்தி, [illegible] உத்தி, [illegible] உத்தி போன்றவையாகும்.

* சிறுகதையின் தந்தை எட்கர் ஆலன்போ.

* தமிழின் முதல் சிறுகதை வ.வே.சு. ஐயரின் குளத்தங்கரை அரசமரம்.

* கல்கி, மௌனி, புதுமைப்பித்தன், ராஜாஜி, ந. பிச்சமூர்த்தி, அகிலன், தி. ஜானகிராமன், சி.சு. செல்லப்பா, ஜெயகாந்தன், போன்றோர் சிறுகதை ஆசிரியர்களாவர்.

புதினம் (நாவல்)

* மேலை நாட்டார் தொடர்பால் கிடைத்த அறிமுகமானது புதினம். நாவல் என்ற சொல்லே புதுமை என்னும் பொருளுடையது. இதனாலேயே நாவலை புதினம் என்று இன்றும் அழைக்கின்றனர்.

* தமிழில் உள்ள இராமாயணமும் மகாபாரதமும் ~~புதின அமைப்பில்~~ பல கிளைக்கதைகளை கொண்டு இவை பல்வேறு புதினங்களாக அமையும் அளவிற்கு கிளைக்கதைகளை கொண்டது.

* நாவல் என்னும் சொல் Novellus என்னும் இலத்தீன் சொல்லின் அடியாக ஆங்கிலத்தில் பிறந்தது.

* மாயூரம் வேதநாயகம் பிள்ளை எழுதிய பிரதாப முதலியார் சரித்திரமே தமிழில் தோன்றிய முதல் புதினம் ஆகும். 1879 இல் எழுதப்பட்டது.

* இந்திய மொழிகளில் வங்க மொழியில் 1865 இல் பக்கிம் சந்திரர் எழுதிய துர்கேச நந்தினியே முதல் புதினம் ஆகும்.

* இராஜம் ஐயர், மாதவையா, சண்முகசுந்தரம், கல்கி, அகிலன், அ. எஸ். ஏ. சாமி, க. நா. சுப்ரமணியன், நா. பார்த்தசாரதி, மு. வ., தி. ஜானகிராமன், ஜெயகாந்தன், ராஜம் கிருஷ்ணன், சி. பகீரதன், நாஞ்சில் நாடன், சுந்தர ராமசாமி போன்றோர் புதினங்களை எழுதி இலக்கிய உலகில் புதிய தடம் அமைத்தனர்.

நாடகம்

* இயல், இசை, நாடகம் என மூவகையில் அமையும் முத்தமிழில் கடைசியாக அமைவது நாடகம்.

* நாடு + அகம் - நாடுதல், விரும்புதல், அகம் - மனம். மனதினால் விரும்பப்படுவது நாடகம். பிற கலைகளை காட்டிலும் காண்பவர்களைப் பெரிதும் கவர்வது நாடகக்கலை.

* இயலும் இசையும் செவிக்கு மட்டும் இன்பம் தர நாடகம் காட்சிக்கும் இன்பம் தருகிறது.

* நாடகம் ஒரு பார்வைக் கலை. பார்வையாளர் அனுபவத்தில் முழுமை பெற அவருடைய செவியையும் நாடகம் கேட்க வைக்கிறது என்றாலும் பார்வையை அடிப்படையாகக் கொண்ட கலைதான் அது. நுட்பமான முழுமை பெறும் கலையாக நாடகம் விளங்குகிறது.

* தொல்காப்பியத்தில் 'நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும்' என்று வரும் தொடர்களைக் கொண்டு நாடகத்தின் தொன்மையை உணரலாம்.

* நாடகம் கதையின் அடிப்படையில் இன்பியல், துன்பியல் என இரண்டு வகைப்படும்.

* ~~[illegible]~~ தமிழ் நாட்டில் கிடைத்த முதல் நாடகம் பல்லவ மன்னன் மகேந்திர வர்மன் எழுதிய மத்தவிலாசப் பிரகசனம். இது வடமொழியில் அமைந்தது.

* இராசராச சோழனைப் பற்றி இராசராசேசுவரம் எனும் நாடகம் தஞ்சைப் பெரிய கோயிலில் நடந்ததாக கல்வெட்டுச் செய்திகள் கிடைக்கின்றன.

* தமிழ் நாடகத்தின் தாத்தா என்று அழைக்கப்படுபவர் நவாப் கோவிந்தசாமி ராவ்.

* நாடகத் துறையில் பெரிய மாறுதல்களை ஏற்படுத்தியவர்கள் பம்மல் சம்பந்த முதலியாரும், சங்கரதாஸ் சுவாமிகளும் ஆவர்.

* தமிழ் நாடகத் தந்தை எனப் போற்றப்படுபவர் பம்மல் சம்பந்த முதலியார்.

* செய்யுள் நாடகம், உரைநடை நாடகம், வரலாற்று நாடகம், புராண நாடகம், அங்கத நாடகம், சமூக சீர்திருத்த நாடகம், வானொலி நாடகம், தொலைக்காட்சி நாடகம், ஓரங்க நாடகம் எனப் பல வகைகளிலும் நாடகங்கள் அமைக்கப்படுகின்றன.

கட்டுரை

* 20 ஆம் நூற்றாண்டில் உரைநடை அசுர வளர்ச்சிப் பெற்று, மக்களின் பல்வேறு பட்ட தேவைகளுக்கும் பயன்படுகிறது.

* உரைநடை வெளிப்பாட்டின் இலக்கிய வடிவம் கட்டுரை ஆகும்.

* பகுப்பாய்வுக்கான ஒருபொருளை விவரித்து விபரிப்பது அதன் பண்பு என்கிறார் க. சொக்க

* ஒரு பொருள் பற்றி சிந்தித்துச் சிந்தித்து ஒழுங்குபடுத்தி எழுதுவதே கட்டுரை என்கிறார் க. சொக்கலிங்கம்.

* கட்டுரை எழுதும் போது மொழி, சொல் தெளிவு, கருத்தியல் அமைப்பு, பத்தி அமை நிறுத்தற்குறிகள் உபயோகம் போன்றவற்றில் கவனம் தேவை என்கிறார் க. சொக்கலிங்கம்.

—— x ——